

Termín konania PFMS (písomná forma maturitnej skúšky) zo SJL : 15. marec 2011

Externá časť maturitnej skúšky

Dĺžka trvania: 90 minút

Forma:

Celoštátne zadávaný test - 8 textov, ku každému textu 8 úloh rôzneho charakteru (čítanie

s porozumením, lexikológia, fonetika, syntax, teória literatúry...) = spolu 64 úloh

- texty sú z hľadiska štýlov rôznorodé, nielen umelecké

- nie je podmienka, že sa vyberajú texty z mimočítankového čítania, príp.z čítanky, väčšinou ide o neznáme texty

Typy úloh - 40 úloh zatvorených , t.j. výber odpovede zo 4 možností, pričom iba jedna

z nich je správna

- 24 úloh s otvorenými úlohami, t.j. doplnenie krátkej odpovede

Hodnotenie:

- testy so zatvorenými úlohami sa hodnotia centrálnne v NÚCEM (Národný ústav certifikovaných meraní)

- testy s otvorenými úlohami sa hodnotia v deň konania tejto skúšky na príslušnej škole pod dohľadom predsedu predmetovej maturitnej komisie (nesmie byť zamestnancom školy, na ktorej prebieha maturitná skúška) poverenými vyučujúcimi danej školy podľa kľúča správnych odpovedí

- každý test hodnotia dvaja hodnotitelia

- na testy žiaci nepíšu svoje meno, ale rodné číslo

- opravené testy sa odošlú do NÚCEM , kde sa skompletizujú s testami so zatvorenými úlohami a NÚCEM potom vyhodnotí úspešnosť žiaka na tejto časti MS

Písomná forma internej časti maturitnej skúšky (PFIČ)

- nasleduje po externej časti

Dĺžka trvania: 150 minút

Rozsah: 1,5 – 3 strany

Žánre, z ktorých budú vybrané 4:

- Úvaha
- Rozprávanie
- Výklad
- Charakteristika osoby
- Beletrizovaný životopis
- Diskusný príspevok
- Slávnostný prejav
- Umelecký opis

Hodnotenie

- hodnotenie sa vyjadruje percentami

Hodnotené zložky práce:

a) vonkajšia forma – 4b

b) vnútorná forma – obsah 4b

kompozícia 4b

jazyk 4b

pravopis 4b

štýl 4b

c) celkový dojem – 4b

Počet bodov spolu: 28

Body	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15
percentá	100	96,4	92,9	89,3	85,7	82,1	78,6	75	71,4	67,9	64,3	60,7	57,1	53,6

Body	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
percentá	50	46,4	42,9	39,3	35,7	32,1	28,6	25	21,4	17,9	14,3	10,7	7,1	3,6

- ak žiak nestihne obsah konceptu prepísať na čistopis, hodnotiť sa bude zvyšok práce na koncepte, v takom prípade však hodnotiteľ strháva body vo vonkajšej forme
- to isté platí aj pre nedodržanie rozsahu, ktoré sa penalizuje tiež vo vonkajšej forme
- vypracovanie konceptu nie je podmienkou, ale predmetová komisia SJL ho študentom odporúča
- PFIČ hodnotia vyučujúci SJL na príslušnej škole, každú prácu posudzujú dvaja hodnotitelia, kvalitu hodnotenia skontroluje predseda predmetovej maturitnej komisie
- práce sú označené rodnými číslami, nie menami žiakov

ÚvahaZnaky úvahy:

- Autor zaujíma postoj k určitému problému, javu, veci na základe osobných skúseností, zážitkov a vzdelania, hľadá súvislosti vecí, argumentuje
- Subjektívny útvar = najmä 1. osoba sg
- Výrazy typu: podľa mojej mienky, ja si myslím, domnievam sa
- Bohatá lexika, expresívne slová, frazeologizmy, hyperbola, metafora, opakovania, množstvo prívlastkov a iných hodnotiacich výrazov
- Rečnícka otázka
- Zvolacie vety
- Citáty, parafrázovanie citátov

- Kompozícia: úvod, jadro, záver (v závere sa vraciame k myšlienkam z úvodu)

EQ je vo vzťahoch ľudí dôležitejší ako IQ

Od útleho detstva som bola vychovávaná s láskou, porozumením, nehou a všetkým tým, čo môžeme nazvať city. Už v mamičkinom brušku som cítila jej lásku, nežné pohladenia, dotyky. Vždy sa mi nežne prihovárala, starala sa, aby mi bolo dobre, a tešila sa na mňa. A nielen ona. Aj otec sa na mňa tešil. Aj on mi prejavoval svoju lásku, i keď trochu svojským mužským spôsobom. Veď som bola ich prvé dieťa, prvé vnúča, prvé všetko celej rodiny.

Možno aj práve preto sa mi zdal článok, ktorý som niekde čítala, veľmi čudný. Ako by ani nebol o niekom, kto patrí do normálneho civilizovaného sveta. Bol to článok o princovi Michaelovi – malom synovi Michaela Jacksona. Reportérka písala o tom, v akom rozprávkovom prostredí malý Princ žije, ale aj o tom, že nikdy nebude mať svojho plyšového medvedíka. Medvedíka s odratými uškami, ktorého by si každú noc k sebe privinul, vyrozprával sa mu, ktorý by bol tichým spoločníkom.

Prišla som k záveru, že slávny Michael Jackson je blázon a šialenec!!! Každý večer malému tancuje pri postieľke, aby sa mu lepšie spalo. Ktovie? Možno nevie čítať rozprávky. Princ sa nikdy nemôže dvakrát hrať s tou istou hračkou. Ešte nikdy nejedol a nepil dvakrát z toho istého taniera a pohára. Nik ešte to chutnučké chlapča nepohladil, nepobozkal... Ešte aj vzduch, ktorý dýcha, sa meria každú hodinu. Ten chlapček ani nevie, ako vyzerá jeho matka. Ani tá nemá k nemu prístup. V celom svojom detstve nebude mať žiadneho kamaráta a prístup k iným deťom. Michael tvorí jeho svet.

Čo v tomto prípade prevláda? Určite sa tu nedá hovoriť o citoch, ani o rozumnej inteligencii. Tu ide o šialenstvo, posadnutosť. Čo z toho malého vyrastie? Necitlivá, chladnokrvná, bezcitná beštia, alebo zakríknutý chlapec túžiaci po troške citu, pohladení, bozku, mame, kamarátoch. Po normálnom živote...

Keď som si článok prečítala do konca a trocha som nad ním pouvažovala, hneď ma prešla chuť byť dcérou slávneho otca, matky.

Moji rodičia nie sú žiadni lekári, inžinieri, politici či jadroví fyzici, ale obyčajní ľudia. Možno aj práve preto mi dali toľko lásky, koľko som potrebovala. Môžu sa mi stále venovať a sú vždy, keď ich potrebujem, nablízku. Čo by som mala z toho, keby ich IQ bolo vyššie a oni to dotiahli ďaleko? Možno by som na tom bola ešte horšie ako Princ. Spoločnosť by mi robila televízia, videohry, veža a všetky tie moderné vymoženosti dnešného sveta.

Podľa mňa sú emócie vo vzťahoch ľudí dôležitejšie ako IQ. Kto by si ale v dnešnom svete želal od zlatej rybky radšej cit ako peniaze, horu peňazí a k tomu krásny dom, veľký bazén, moderné auto...? Všetci by sme sa na takého človeka pozerali ako na votrelca z inej planéty. Vytvorili sme si svet, kde panuje zlo, intrigy, bezohľadnosť, sebeckosť a chamtivosť. Svet, kde hlavnú úlohu zohráva tzv. vyššia inteligencia, moc a peniaze, svet, kde nemá miesto cit. Vyrastá nám generácia, ktorej sú všetky duchovné hodnoty cudzie. Rodičia zabúdajú na to, že majú doma niekoho, o koho sa majú starať.

Krádeže. Opilstvo. Vraždy. Hry. Hazard. Znásilnenia. Nič neznáme. Už sa nad tým nik nepozastaví. Takto je to predsa aj v tých amerických filmoch, ktorými nás neustále kŕmia. Aj takto sa mladý človek dozvedá tajomstvá „krásneho, plne prežitého“ života.

Kam speješ, svet? Kam sa stratí všetko dobro? Mali by sme začať uvažovať, čo je pre nás dôležitejšie. Láska a porozumenie nám pomôžu prekonať hranice medzi sebou. Pomôžu prekonať bariéry spoločnosti. Čo máme z toho, že naša „inteligencia“ si otvorene nadáva v televízii. Že osočujú jeden druhého. Keby sme sa viac venovali našim citom, bolo by hneď krajšie žiť!

A čo dodať na záver? Aj keď som už dospelá, rodičia mi neprejavujú menej lásky, ich vzťah ku mne sa nezmenil. Ba možno áno. Je pevnejší, krajší, považujú ma za rovnocennú... A ja len dúfam a pevne verím, že aj ja dám svojim deťom to, čo dávali moji rodičia mne – plyšového medvedíka s odratými uškami, ktorého si každú noc privinú k sebe, lásku a pocit istoty. Verím, že nikdy neuprednostním nič pred ich šťastím, že nikdy nedovolím, aby IQ zvíťazilo nad EQ. Veď láska a porozumenie sú všetko, čo človek môže človeku dať.

Zamyslime sa a dajme svojim životom zmysel. Vráťme city tam, kam patria.

Šťastie je mozaika zložená z drobných radostí

Veľa známych, slávnych, učených a bohatých sa už pokúšalo opísať podstatu šťastia. Jeho jediná a presná definícia jednoducho neexistuje, preto je ich také množstvo a v každej z nich je kúsok pravdy.

Vyplýva to z rôznorodosti ľudských pováh a charakterov. Niektorí sú šťastní len vtedy, keď sa stane hollywoodskou superhviezdou, má veľký dom v štvrti milionárov, dve autá, množstvo voľného času, iným prináša pocit šťastia milovaná osoba, zdravé deti, pomoc druhým, ...

Niektorým by ku šťastiu stačilo „iba“ vidieť svet vlastnými očami, chodiť po vlastných nohách, netrpieť hladom a mať strechu nad hlavou. Šťastím je aj to, že sme tu, že sme sa vôbec narodili, že sme dostali príležitosť spoznať, čo je to šťastie.

Šťastie je pre mnohých chvíľa, kedy si môžu povedať: „Tak teraz mám všetko, po čom som v živote túžil, teraz som dokonale šťastný.“ Bavil by nás potom už život? Sadli by sme si, vyložili nohy na stôl a premýšľali, čo bude ďalej. A po pár dňoch by sme zistili, že už šťastní nie sme, pretože by sme nemali pred sebou žiadne ciele, ktoré by sme chceli dosiahnuť.

Každý deň prináša množstvo radostí, hoci nepatrných, no vnímavé oko ich neprehliadne. Ľudia, ktorí si myslia, že ich šťastie spočíva vo veľkých a častokrát nedosiahnuteľných veciach, málokedy nájdú skutočné šťastie. Svet sa totiž skladá z maličkostí, a iba tí ľudia, čo si vážia každodenný východ slnka, rozkvitnutie kvetu, ľudskú schopnosť pomôcť a potešiť iných, ľubiť a pracovať, iba tí budú vnútorne vyrovnaní. Iba tí budú skutočne šťastní.

Oľga Hodálová, bývalá študentka nášho gymnázia

Výklad

Znaky výkladu

- Cieľom je objektívne vysvetliť neznámy jav, rozšíriť nový vedecký poznatok
- Najčastejšie v 3. osobe
- Využívajú sa postupy logického myslenia – analógia, hypotéza, indukcia, dedukcia, exemplifikácia (objasňovanie pomocou príkladov), syntéza
- Kauzálne vzťahy (príčinno – následné), vývinové a funkčné vzťahy
- Lexika – termíny, neutrálne slová
- Syntax – polovetné konštrukcie, enumerácia, dvojčlenné vety, rozvité jednoduché vety, jednoduché súvetia, dôvodové, dôsledkové súvetia
- Argumentovanie
- Autorský plurál
- Kompozícia - striktné úvod(známe fakty, motivačné faktory)
 - jadro – samotné vysvetľovanie
 - záver – zhrnutie poznaného

História čaju

História čaju sa píše už takmer 5000 rokov. Na pôvod čaju sa viaže viacero legiend. Asi najznámejšou z nich je legenda o čínskom cisárovi Shen Nung. Bolo to v roku 2737 pred našim letopočtom. Shen Nung si chcel prevariť vodu, aby bola pitná, keď mu do nej vietor zavial niekoľko čajových lístkov. Cisára zaujala zvláštna vôňa. Ochutnal a zistil, že vznikol veľmi príjemný osviežujúci nápoj. Iné pramene uvádzajú, že čaj do Číny doviezol mních Gan Lu z Indie. Mnoho čínskych zvykov spojených s podávaním čaju pochádza z čias vládnucej dynastie Chou (222 pred n.l.), keď poznali čaj pod názvom tchu. Z tohto výrazu vzniklo neskôr slovo tche, šíriace sa do celého sveta. Výraz chaj, ktorým sa čaj nazýva v Indii, Rusku a Strednej Ázii, pochádza z čínskeho cha – i, čo znamená „čajové lístky“.

Čaj sa v začiatkoch využíval hlavne v oblasti medicíny a trvalo veľmi dlho, než dostal podobu, v akej ho poznáme dnes. Prvú knihu o čaji „Ch'a ching“ napísal Lu Yu – budhistický mních. Neskôr čaj šíрили zen – budhistickí misionári do Japonska. Do Japonska sa čaj dovážal dlhú dobu, ale pestovať sa tu začal až okolo roku 1200. Dodnes sa tam používa čajový obrad z dôb dynastie Sung.

V dobe, keď bola objavená Amerika, sa postupne čaj zmenil až do podoby, v ktorej ho poznáme dnes. Prvý Európan, píšuci o čaji, bol Portugalec, jezuita, otec Jasper de Cru, ktorý ako prvý získal práva na obchodovanie s čajom s Čínou. Boli to práve Portugalčania a Holanďania, ktorí ako prví doviezli so svojimi obchodnými loďami čaj do Európy. Stalo sa to okolo roku 1600. Čaj bol v tej dobe veľmi drahou komoditou (cca 200 dolárov za kg), čím sa automaticky stal znakom bohatstva. Neskôr, keď sa čaj začal importovať vo veľkom hlavne do Holandska, ceny

postupne klesali. Až okolo roku 1680 sa dal čaj kúpiť v každom obchode s potravinami. Do Ameriky prvýkrát doviezol čaj Peter Stuyvesant v roku 1650 holandským kolonistom na území New Amsterdamu (súčasný New York), ktorí si čaj veľmi obľúbili. V tej dobe ho však kolonisti vypili viac ako celé Anglické kráľovstvo dokopy. Prvé vzorky čaju boli do Anglicka dovezené okolo roku 1652 – 54. Čaj sa stal natoľko obľúbený, že ho čoskoro vyhlásili za anglický národný nápoj.

Postupne sa čaj rozšíril do celej Európy. Napriek tomu, že zásluhu na rozšírení čaju v Európe majú Holanďania, stal sa od roku 1790 centrom svetového obchodu s čajom Londýn. Čaj rýchlo zdomácnel aj v Amerike a v Rusku. V Amerike je známe „Bostonské pitie čaju“, ktoré bolo protestom proti britskej dani z čaju. Američania prispeli k čajovému priemyslu až v 20. storočí. Roku 1904 bol na svetovej výstave v St. Louis objavený ľadový čaj a v roku 1908 vyvinul Thomas Sullivan z New Yorku koncept čaju vo vrecúšku. V súčasnosti, keď sa do módy dostáva zdravý životný štýl, je čaj populárnejší, ako kedykoľvek predtým.

Charakteristika osoby

Znaky charakteristiky

- Výstižný opis nielen typických vonkajších znakov ale aj vlastností osoby, javu, veci
- Druhy :

Objektívna (vymenúvanie vlastností), *subjektívna* (vlastnosti postavy sa využívajú aj na hodnotenie)

Priama (vlastnosti osoby vymenúvame abstraktnými podstatnými menami a prídavnými menami), *nepriama* (vlastnosti postavy vyplývajú z jej konania)

Skupinová, porovnávacía, individuálna (posudok, autocharakteristika)

- Enumerácia, prívlastky, príslovky

Príklad

Pozri podstránku Najvydarenejšie študentské práce.

Beletrizovaný životopis

Znaky beletrizovaného životopisu

- Využíva umelecké výrazové prostriedky, ale vychádza z objektívnych faktov
- Kreatívny charakter
- Môže pracovať aj s fikciou a fantáziou
- Vlastný život autora alebo inej osoby

Môj životopis

Keď som sa narodila, bola práve nedeľa 24. marca 1990. S veľkým krokom a plačom som sa predierala na tento svet.

Zvedavo som sa poobzerala okolo seba. Uvidela som sklamaný výraz tváre mojej mamy, z čoho som usúdila, že som dievča, a ešte k tomu škaredé. Ja som sa však sama sebe náramne páčila.

Narodila som sa v dobre zabezpečenej právnickej rodine, s čím som bola tiež mimoriadne spokojná.

V materskej škole som bola neprístupná a panovačná. Bila som všetky deti do radu. Keď sa blížil nejaký hrozivý trest, vedela som pohotovo zaspievať a zarecitovať takým anjelským hláskom, že mi hneď všetko odpustili.

Jedného dňa sa však skončil tento „dolce vita“. 1. septembra 1996 som začala chodiť do školy. To bol vážny krok do života. Pretože som bola veľmi talentovaná, rýchlo som sa naučila písať, čítať počítat'. Od malička som bola veľmi angažovaná, zbierala som železo, staré handry a papier, aby som pomohla postaviť na nohy naše národné hospodárstvo.

S úspechom som ukončila ZŠ, spravila som prijímacie skúšky a dostala sa na gymnázium, kde už štvrtý rok deriem školské lavice.

Mojou veľkou záľubou sú mladí muži, film a literatúra. Jeden záujem však vôbec neodporuje druhému. Naučila som sa spájať ich tak obdivuhodne a šikovne, že som si vytvorila príjemnú „ideologickú nadstavbu“ (ako sa pred 100 rokmi vyjadril K. Marx). Môj život sa takto stal bohatým, kultúrnym a plným filozofických názorov na umenie, literatúru a všetko na svete.

Vlastným 13 vysvedčení, ďalej niekoľko kníh, náhrdelníkov, sukní, módnych časopisov, lakov na nechty, pulóvrov, topánok, talizmanov, stratených ilúzií a nových ideálov v podobe jedného mladého muža z ekonomickej školy. Ako vidieť, vytvorila som pre svoju existenciu aj solídnu materiálnu základňu.

Na doterajší osud sa naozaj nemôžem ponosovať. Zachoval sa ku mne gavaliersky, za čo som mu vďačná.

Ó, kiežby ma šťastena nikdy neopustila!

Žiacka práca

Volám sa Ďuro Ľavko

(Beletrizovaný životopis hlavnej postavy z diela Statky – zmätky s prvkami fikcie)

Po nekonečnom prenášaní v maminom bruchu som sa konečne dostal na svet. Bolo to v marci 1877. Plakal som a šiekral, až kým si ma pôrodná babica neprivinula k srdcu. Pomenovali ma Ďurko.

Moja mama Mara bola milá, stal som sa jej maznáčikom, oslovovala ma „meno moje“, ako napokon väčšinu ľudí. Bol to taký jej tik. Otec Paľo bol urastený a bacuľatý, naučil ma veľa vecí.

Do ľudovej školy som nastúpil chudý, bledý ako cmar, mal som presne 6 rokov. Ustráchaný som nebol, sebavedomia som mal až nad hlavu, odvahy plný klobúk. Zo dňa na deň som rástol a krásnel. Dievčatá sa na mňa lepili, nestíhal som ich odháňať. Ich spoločnosť som si postupne veľmi obľúbil a prestal som ich od seba odstrkovať.

Venovať sa škole, sedieť nad knihami, to nebolo nič pre mňa. K mojím záľubám patrilo lietanie po vonku so susednými „faganmi“ či už za loptou, alebo za sukňou.

Moja prvá frajerka bola Beta. Spoznal som ju v krčme. Rodičia mi však vybrali za ženu Zuzu, a tak sme po svadbe odišli bývať ku krstným rodičom, ktorí nám sľúbili prepísať majetok. So Zuzou sa nám nevedilo dobre. Bola hysterická, nemastná – neslaná, preto som radšej čas trávil zvrátaním Bety v krčme.

Tesne pred narodením synčeka Zuzka odo mňa odišla. Vrátila sa k rodičom a ja som si mohol domov priviesť Betu. Časom problémy pribúdali, krstní nám majetok nechceli prepísať, až napokon odišla aj Beta. Skúšal som šťastie znova u Zuzky, ale neprijali ma. Odišiel som so zvesenými ušami

Teraz si nažívam sám, starám sa o gazdovstvo u krstných a vyčkávam, čo príde.
Či som sa poučil? Uvidíme.

Diskusný príspevok

Znaky diskusného príspevku

- Vyjadrenie názoru jednotlivca na niečo, čo sa spomenulo v referáte alebo v inom diskusnom príspevku
- Svoj názor je dobre podporiť argumentmi (napr. citovaním odbornej literatúry ap.)
- Môže hovoriť o svojich dojmach, pozorovaniach
- Subjektívny – 1. os. sg. (ja si myslím, domnievam sa)
- Prvky štýlu:

rečnického (oslovenie, prihováranie sa poslucháčom)

umeleckého a hovorového (pestrá modalita, opakovacie figúry, frazeologizmy, expresívne slová, hyperbola)

odborného a administratívneho (termíny, výpočet akcií ap)

- Kompozícia:

1. Oslovenie
2. Nadviazanie na predchádzajúceho rečníka
3. Vyjadrenie vlastného názoru
4. Argumentovanie
5. Poďakovanie za slovo

Vážení členovia rady školy!

Dovoľte mi, aby som aj ja povedala niekoľko slov k návrhu, ktorý predniesla pani riaditeľka. Chcela by som podotknúť, že nehovorím len za seba, ale zasadnutiu rady školy predkladám výsledky podpisovej akcie žiakov, ktorí sa v počte 462 vyjadrili proti návrhu pani riaditeľky zakázať používanie mobilov na hodinách odborných predmetov a matematiky.

Prekvapuje ma, že na začiatku 21. storočia niekto považuje používanie mobilného telefónu ako kalkulačky za netradičný spôsob. Práve naopak, my žiaci ho považujeme za spôsob úplne bežný, každodenný a hlavne ekonomický. Ak rodič alebo žiak sám investoval do drahšieho telefónneho aparátu s viacerými funkciami, nevidím dôvod, prečo by tento prístroj nemal používať tak, ako to odporúča výrobca. To si má žiak kúpiť novú kalkulačku, hoci ju už nepotrebuje?

Ešte jedna vec ma znepokojuje... Ako môže niekto študentov považovať a priori za podvodníkov, ktorí na nič iné nemyslia, len na to, ako pri písomke zneužiť situáciu a podvádzať? Skutočne máme uveriť, že učitelia sa obávajú, že si budeme posielat správy SMS ako na bežiacom páse? A oni to nezaregistrujú? Nebudú počuť zvukové signály? Nezbadajú čudný pohyb? Hlavne, že sme sa dnes učili o nezmyselnosti kolektívnej viny...

Môžem vám povedať, pani riaditeľka, že na škole máte skoro polovicu už dospelých ľudí, ktorí nevedia, či majú nad týmto návrhom plakať, alebo sa smiať. Podobné argumenty považujeme za irelevantné a prosíme vás, aby ste tento návrh nezaradili medzi pripravované zmeny školského poriadku.

Ďakujem za slovo.

Slávnostný prejav

Znaky slávnostného prejavu

- Oslovenie adresáta
- Sugestívny
- Metafora, personifikácia, hyperbola, opakovanie slov, (anafora, epanastrofa), expresívne slová, dramatizujúce prostriedky
- Frazeologizmy, citáty, príklady
- Jeho charakter a výber prostriedkov závisí od toho, komu je adresovaný

- Rečnicke otázky
- Najčastejšie 1.a 2. osoba
- Kompozícia:

Oslovenie

Úvod – upútať záujem adresáta (citát, výrok, porekadlo, príslovie, konkrétny príklad, definícia, príbeh)

jadro – definovanie udalosti, pri príležitosti ktorej je prednášaný prejav
rozvíjanie jednotlivých myšlienok, opakovať ich inými slovami

záver – zdôraznenie najdôležitejších myšlienok, zhrnutie obsahu

Drahí, milovaní rodičia!

Z čistého neba mokrý dážď. Naš svet je kockou slnečného tepla.

Verše známeho básnika pripomínajú náš život. Život čistý a priezračný; život, v ktorom v čase búrok padal iba nevinný modrý dážď. Život, ktorý je presvetlený láskou na priateľstvom. Láskou a priateľstvom nielen medzi vami, ale hlavne medzi vami a ostatným svetom. Svetom, v ktorom predstavujete pre nás, svoje deti, tú magickú kocku, do ktorej môžeme počas vyčíňania bleskov kedykoľvek vojsť, prejsť očístou modrého dažďa a presvetlení slnkom vašej lásky znova žiť šťastne a plnohodnotne.

Naši drahí!

Prečo je dnešný deň taký výnimočný? Nechce sa nám to veriť, ale dnes je presne 50-te výročie vášho spoločného života. A my by sme sa vám pri tejto príležitosti chceli poďakovať za všetko, čo ste pre nás, svoje deti urobili, po celý ten čas obetovali. A hlavne, chceli by sme vám popriať do ďalšej päťdesiatky veľa, veľa zdravia a lásky, krásneho modrého dažďa a nezapadajúce slniečko dlhotrvajúceho života.

Vážení prítomní!

Nadišiel čas, na ktorý sme už všetci netrpezlivo čakali. Čas, keď nám vyčarí úsmev na tvári i najmenšia maličkosť. Čas, keď sa opäť po roku stretne so svojimi milovanými pri hrejivom krbe a každú sekundu pocítme ničím nenahraditeľnú rodinnú lásku, to rodinné puto, ktoré nás spája.

Kúzlo Vianoc už spojilo mnohých ľudí. Každý túži stráviť najkrajšie dni v roku so svojimi najbližšími a tešiť sa tak, ako sa tešia oni.

Keď si teraz spomenieme na už prežité Vianoce, zaplaví nás jemný pocit nostalgie, akoby to bolo včera. Písanie listu Ježiškovi o všetkých svojich snoch, vôňa práve upečeného medovníka so škoricou, ktorá sa nesie po celom dome či šmýkanie sa na snehu. To boli a navždy budú pre nás Vianoce.

Dnes sa čím ďalej tým viac vytráca tá krásna viera, že ak vydržíme celý deň bez jedla, uvidíme zlaté prasiatko, či keď budem tíško sedieť, začujem cingot zvončekov. Ale jedno stále zostáva. Zostáva to tajomné čaro v našich dušiach, chuť robiť radosť ostatným, aby sme všetci boli naozaj šťastní a po skončení sviatkov mohli povedať: „Toto boli tie najkrajšie Vianoce.“

Dovoľte mi, milí prítomní, aby som vám v mene všetkých študentov zaželala pokojné a požehnané vianočné sviatky, pohodu v kruhu svojich najbližších a do nového roka veľa zdravia, energie a chuti do života.

Vážený pán riaditeľ, vážené pani zástupkyne, milí členovia profesorského zboru!

Život každého človeka je ako pestrá mozaika farebných kamienkov. Farby detstva sú v mozaike tie veselé, pestré, krikľavé. S pribúdajúcimi rokmi sa výrazné farby detstva tlmia, nadobúdajú jemnejšie odtiene a sem – tam sa objaví aj tmavší tón. Túto farebnú krásu života vytvárajú predovšetkým ľudia, ktorí nás obklopujú. V prvom rade sú to rodičia, priatelia a učители.

Práve učiteľ, ten nositeľ múdrosti, nám študentom sprostredkúva informácie, zložitosti vedy premieňa na drobné, vysvetľuje zákonitosti prírody, záhady vesmíru, pridáva kamienky do farebnej mozaiky života.

Ale učiteľ sa niekedy musí vžiť aj do úlohy psychológa, lekára, herca, rodiča či priateľa. Neraz sa k vám, milí učители, utiekame so svojimi drobnými či veľkými problémami a vy ochotne, neočakávajúc za to odmenu, radíte, hľadáte riešenie pre nás niekedy neriešiteľného. Práve preto sa vaše povolanie, milí učители, nedá vymerať presne určenou pracovnou dobou. Svoje školské a častokrát aj naše osobné problémy si nosíte so sebou domov, do svojich rodín.

Ste svedkami nášho dospievania, prežívate s nami výlety, lyžiarske výcviky, exkurzie, na ktorých nám nahrádzate aj rodičov. Častokrát hľadáte v sebe silu pochopiť naše prešľapy, úlety a snažíte sa nás usmerniť tak, aby s nami život nezamával ako s osamelou trstinou. Hľadáte v nás to dobré, ktoré sa niekedy skrýva pod škrupinou drzosti či ľahostajnosti. Nechávate v škole kus svojho života, elánu a, bohužiaľ, i ideálov.

Nositelov múdrosti stretávame potom na uliciach v zvláštnej premene času, ktorej sa aj sami čudujú. Ich krok sa spomalil, oči blúdžia, zahľadené do neznáma, akoby v každej tvári hľadali tú, do ktorej vpísali vlastné ja, a sú vďačné za opätovaný úsmev. Kabáty mnohých z nich majú vyblednutý tón, tak ako zvuk ich hlasu.

Kráčajúc ulicami mesta stretávame rozsievateľov múdrosti, ktorým sa treba hlboko pokloniť. Čo na tom, že ich postavy čas naklonil akosi dopredu, akoby vždy niečo dobiehali, akoby nič nechceli zameškať. Čo na tom, že ich hlas už slabne a oči majú „postrácané v zošitoch“? Vedť vždy v nich vidieť hrdých ľudí, ktorí nám žiakom dávajú to najvzácnejšie, čo majú –svoje srdce, radosť a lásku, bez ktorej by povolanie učiteľa pripomínalo suchú púšť.

Tak nám defilujú pred zrakmi všetci učitelia, ktorí otvárali bránu na ceste k vzácnemu daru múdrosti a citu. I keď rezký krok mnohých z vás sa už zmenil na unavený, pomalý, za katedrou vzplanie vaše srdce, ktoré vždy bije pre mladých ľudí.

Dovoľte mi, vážení učitelia, aby som sa vám v mene všetkých študentov gymnázia poďakovala a popriala vám veľa zdravia a elánu pri výkone vášho učiteľského povolania.

Umelecký opis

Znaky umeleckého opisu

- Subjektívnosť
- Podstatné mená, prídavné mená, príslovky miesta a času, slovesá
- Viacnásobné vetné členy, enumerácia, zdrobneniny
- Personifikácia, metafora, prívlastky, prirovnania hyperbola,

Príklad

Pozri stránku Najvydarenejšie študentské práce